
Article Info/Makale Bilgisi

Received/Geliş: 21.04. 2021 Accepted/Kabul: 02.02.2022 Published/Yayınlama: 28.05.2022

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Kültürel Oyunlara Yönelik Görüşleri

Döndü Neslihan BAY¹

Öz

Kültürün önemli bir unsuru olan çocuk oyunları, toplumlarda kültürün devamlılığını sağlamanın yanı sıra çocuklardaki kültürel gelişimi de sağlamaktadır. Çocukların okul öncesi dönemde kültürel gelişimi, öğretmenlerin kültürel oyunlara yer verdikleri eğitim içerikleri ile desteklenebilmektedir. Dolayısıyla öğretmenler çocukların kültürel gelişimini sağlamada anahtar rolü görmektedir. Bu önem üzerine okul öncesi öğretmenlerin kültürel oyunlar üzerine nasıl görüşlere sahip oldukları araştırmanın konusunu oluşturmuştur. Bu bağlamda, araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunlara yönelik görüşlerinin ortaya konulması amaçlanmıştır. Nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseninin kullanıldığı araştırmada amaçlı örneklem yöntemlerinden kartopu örnekleme yöntemine göre 22 okul öncesi öğretmeni araştırmaya katılmıştır. Açık uçlu sorulardan oluşan anket formu ile öğretmenlerden elde edilen veriler içerik ve betimsel olarak analiz edilmiş ve belirlenen temalar öğretmenlerin ifadelerinden doğrudan alıntılarla birlikte verilmiştir. Araştırmanın sonucunda okul öncesi öğretmenlerinin 43 farklı kültürel oyun bildikleri ve bu oyunların çoğunluğunun çocuklara etkinliklerle kazandırıldığı belirlenmiştir. Öğretmenlerin ifadelerinden oyunların okul öncesinde verilmesine yönelik “kültürel aktarım” ve “kültürel kimlik”, çocuklar açısından “eğlenceli”, program açısından “programda yer almalı”, öğretmen açısından ise “başarılı uygulayan” temaları belirlenmiştir. Sonuç olarak, öğretmenlerin kültürel oyunların okul öncesinde verilmesini olumlu yönde değerlendirdikleri belirlenmiştir. Ancak öğretmenlerin kültürel oyun bilgileri ve uygulamaları değerlendirildiğinde, kültürel oyun bilgilerinin genişletilmesine ihtiyaç duyulduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, kültürel oyun, kazanım, gelişim, çocuk, öğretmen.

---

¹ Doç. Dr. Döndü Neslihan Bay, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Eskişehir-Türkiye, bayneslihan@gmail.com, 0000 0002 2656 0458

Preschool Teachers' Views on Cultural Games

Abstract

Children's games, which are an important element of culture, ensure the continuity of culture in societies as well as provide cultural development in children. The cultural development of children in the preschool period can be supported by the educational content in which the teachers include cultural games. Therefore, teachers play a key role in ensuring the cultural development of children. On this importance, the views of preschool teachers on cultural games have been the subject of the research. In this context, it is aimed to reveal the views of preschool teachers about cultural games in the research. In the research in which case study design, one of the qualitative research designs, was used, 22 preschool teachers participated according to the snowball sampling method, which is one of the purposeful sampling methods. The data obtained from the teachers with the questionnaire form consisting of open-ended questions were analyzed content and descriptively and the determined themes were given with direct quotations from the teachers' expressions. As a result of the study, it was determined that preschool teachers know 43 different cultural games and most of these games are introduced to children through activities. The themes of "cultural transfer" and "cultural identity" for pre-school games, "fun" for children, "must be included in the program" for the program, and "successful implementer" for the teacher were determined from the statements of the teachers. As a result, it was determined that the teachers positively evaluated the giving of cultural games in preschool. However, when teachers' cultural game knowledge and practices were evaluated, it was seen that there was a need to expand cultural game knowledge.

Keywords: Pre-school, cultural game, gain, development, child, teacher.

1. GİRİŞ

Türk kültüründe oyun kavramı, eski Türk yazıtlarında, destanlarda, Divanı Lugatit Türk'te, Dede Korkut hikayelerinde ve seyahatnamelerde yer almaktadır (Adilbekova ve Aday, 2015; Toktaş, 2015). Binlerce yıllık bir süzgeçten geçerek geçmişten günümüze gelen ve kültürün taşıyıcılığını yapan kültürel oyunlar, toplumlar için kültürel bir mirastır (İnan Kaya, 2018; Özden Gürbüz, 2016; Özhan, 1997). Şüphesiz bu köklü ve önemli olgudan en fazla etkilenen çocuklardır. Oyun, çocuklar için yetenekleri keşfetme, gösterme, test etme, kendisiyle ve dünyayla ilişkiler kurma yöntemidir. Bir başka ifadeyle oyunlar yeni şeyler ve yeni kalıplar öğrenmeyi, dünyayla başa çıkmayı, görevlerini yerine getirmeyi ve sorunların üstesinden gelmek için yeteneklerini kullanmayı sağlamaktadır (Corapci, 2008). Bütün bu olumlu katkılarının yanı sıra kültürel oyunlar, toplumun kültürel değerlerinin ve inançlarının taşıyıcılığını da yapmaktadır (Bazaz, Hasankala, Shojaee, Unesi; 2018) . Kültürel oyunlar aracılığıyla yardımlaşma, paylaşma, sabretme, cesaret gösterme gibi birçok özelliğin yanı sıra Türk topluluklarının yaşantısıyla ilgili unsurlar çocuklara aktarılmaktadır (Bay, Turan, ve Bay, 2015).

Kültürel oyunların eğitim sürecinde kullanımı, çocukların milli bilinç kazanarak gelecekte toplumun bir bireyi olmasını sağlamaktadır (Bay, 2018, Bay ve Bay, 2020; Başal, 2007). Bu bağlamda kültürel oyunlar, çocuğun kültürel gelişiminin sağlanmasında uygulanması gereken önemli bir etkinlik olarak görülmelidir (Bay, 2018; Bay ve Bay, 2020; Sulistyaningtyas ve Fauziah, 2018). Kültürel oyunların gelecek nesillere aktarımının gereği üzerine kültürel oyunların derlendiği araştırmalar yapılmış ve kültürel oyunlar oynanış şekilleriyle ortaya konulmuştur (Arslan, 2017; Başal, 2007; Bay ve Bay, 2020; Bay ve Bay, 2019a; Bay ve Bay, 2019b; Bay, Turan ve Bay, 2015; Bay, Kocaoğlu ve Bay, 2015; Esen, 2008; Girmen, 2012; Gökşen, 2014; Oğuz ve Ersoy, 2005; Onur ve Güney, 2004; Özden Gürbüz, 2016; Toksoy, 2010). Ancak çok çeşitli ortamlarda ve karmaşık veya pahalı materyallere ihtiyaç duyulmadan kolayca oynanabilen kültürel oyunlar, modern oyunların gelişmesi nedeniyle çok az ilgi görmektedir. Bu durum aileler ve eğitimciler açısından kültürel oyunlara yönelik bilgi ve tutum geliştiren araştırmaları zorunlu kılmaktadır (Bazaz vd., 2018). Mevcut araştırmada kültürel oyunların okul öncesi öğretmenler tarafından değerlendirilmesi, kültürel oyun etkinliklerine yönelik etkileyici bir referans oluşturacaktır.

Ülkemizde tüm çocukların desteklenmesi için okul öncesi eğitim ücretsiz ve isteğe bağlı olarak Milli Eğitim Bakanlığı tarafından verilmektedir. Milli Eğitim Bakanlığının belirlediği Milli Eğitimin Genel Amaçları arasında Türk Milletinin kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren yurttaşların yetiştirilmesi, amaç olarak yer almaktadır. Milli eğitimin genel amaçları çerçevesinde okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanan Okul Öncesi Eğitim Programının temel özellikleri arasında da “Kültürel ve Evrensel Değerleri Dikkate Alır.” başlığı altında “Çocukların yaşadıkları toplumun değerlerini tanımaları, kültürel ve evrensel değerleri benimsemeleri, onların sorumluluk bilincine sahip bireyler olarak yetişmeleri açısından önemlidir.” (MEB, 2013) açıklamasına yer verilmiştir. Bu bağlamda okul öncesi eğitimde kültür aktarımının gereği ortaya çıkmaktadır. Bu araştırmada kültürel bir erdem olan ve unutulmaması gereken bir geleneğin parçası olan kültürel oyunlara (Kovačević ve Opić, 2014) yönelik öğretmenlerin görüşlerinin incelenmesi, öğretmenlere kültür aktarımını sağlamada pedagojik açıdan destek sağlayacaktır.

Araştırmanın Gerekçesi

Araştırmanın okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunlara yönelik görüşleri üzerine planlanmasında bazı önemli gerekçeler yer almaktadır. En önemli gerekçelerden biri ilgili araştırmalarda kültürel oyunları çocuklara kazandırmadaki önemin belirlenmesi ve kültürel oyunların çocukların gelişimleri üzerindeki olumlu etkilerin ortaya konulmasıdır (Aksoy, 2014; Alabay ve Yağan Güder, 2018; Bazaz vd., 2018; Esen, 2008; Gökşen, 2014; Kovačević ve Opić, 2014; Sulistyaningtyas ve Fauziah, 2018; Taheri ve Chahian 2015). Çocuğun hayatının önemli bir bölümü oyunlardan ve oyun

yoluyla dünyayı keşfetmeye yönelik çabalarından oluşur. Çocuğun dünyasının ve konsantrasyonunun odak noktası oyundur. Oyun yoluyla kendileri, vücutları ve hareketleri hakkında sürekli bilgi edinen çocukların, geliştirdiği temel duygusal kavramların çoğunun kökleri de özgür ve mutlu oyun dünyalarına dayanır. Oyun yolu ile “normal” davranışın ne olduğunu belirleyen çocuk, başkaları ile uygun ilişkiler kurma, grup etkinliklerine katılma ve işbirliği yapma gibi davranışlar geliştirir ve kendisi gibi başkalarının da hakları olduğu bilincine vararak toplumdaki yerini belirler (Taheri ve Chahian 2015). Bu bağlamda oyun türlerinden olan kültürel oyunların rolü, daha da önem kazanmaktadır. Günümüze kadar atalardan miras olarak gelen kültürel oyunlar, içerdiği “iyi, pozitif, arzu edilir, değerli olma” durumları ile çocukların toplumun değerleri ile bütünleşmesini ve bu değerleri özümsemesini sağlamaktadır (Kovačević ve Opić, 2014; Sulistyningtyas ve Fauziah, 2018).

Bir diğer önemli gerekçe kültürel oyunların unutulma riski ile karşı karşıya olmasıdır (Alabay ve Yağan Güder, 2018; Arslan, 2017; Esen, 2008; Kovačević ve Opić, 2014; Öz Pektaş, 2017; Taheri ve Chahian 2015; Tuğrul, Ertürk, Özen, Altınkaynak, Güneş, 2014). UNESCO kültürel çocuk oyunlarını “somut olmayan kültürel miras” kapsamına almış ve korunması gerektiğini belirtmiştir (Fırat 2013; Girmen, 2012; Özden Gürbüz, 2016; Toksoy, 2010). Taheri ve Chahian (2015) üç kuşak oyunları inceledikleri araştırmalarında üçüncü kuşak olan çocukların günümüzde çoğunlukla bilgisayar oyunu oynadıklarını, bu çocukların oyunlarında arkadaşlarına üstünlük göstermeyi amaç edindiklerini, kaybedenin benlik saygısını kaybetme sorunu yaşadığını, geçmiş kuşaklar arasında bireyler arasında akrabalık hissi bulunurken günümüzde kuşaklar arası dijital uçurumla birlikte bencillik hissinin oluştuğu, bilgisayar oyunlarında yer alan pek çok unsurun toplumun kültürel unsurlarıyla çeliştiği sonuçlarına ulaşılmıştır. Dijital araçların artan kullanımı, çocukları kendi kültürel zenginliklerinden uzaklaştırarak ve kendi kültürüne yabancılaştırarak kimlik bunalımı yaşamalarına neden olmaktadır (Başal, 2010). Ancak toplumun yaşam biçimini ve yapısını barındıran kültürel oyunların oynanması, çocukların toplumun ihtiyaç duyduğu tutum ve değerleri kazanmasını ve milli bir kimlik inşa etmesini sağlamaktadır (Fırat 2013). Çünkü Kültürel oyunlar, milletin tarihini, gelenek göreneklerini, kıyafetlerini, müziğini, yaşam biçimlerini, inançlarını ve sözlü edebiyatını çocuklara aktararak kimlik inşa etmektedir (Bay ve Bay, 2020). Bu araştırma bilgi, değer ve kültürel becerileri içeren, çocukların doğal ortamları kullandığı, yaratıcı çözümler üretebildiği özgürce ve mutlu olarak oynayabildiği kültürel oyunların (Kovačević ve Opić, 2014; Sulistyningtyas ve Fauziah, 2018) okul öncesi eğitimde kullanımını ortaya çıkarmayı ve güncel uygulamalar arasına almayı amaçlamaktadır.

Ayrıca kültürel oyunların derlenmesine yönelik daha fazla araştırma olmasına rağmen (Arslan, 2017; Başal, 2007; Bay ve Bay, 2020; Bay ve Bay, 2019a; Bay ve Bay, 2019b; Bay, Turan ve Bay, 2015; Bay, Kocaoğlu ve Bay, 2015; Esen, 2008; Girmen, 2012; Gökşen, 2014; Oğuz ve Ersoy, 2005; Onur ve Güney, 2004; Özden Gürbüz, 2016; Toksoy, 2010) okul öncesi eğitimde kültürel oyunlara yönelik sınırlı araştırmanın bulunması (Bay, 2018; Bazaz vd., 2018; Sulistyningtyas ve Fauziah, 2018),

kültürel oyunların okul öncesi eğitim sürecindeki yerini açıklamada yetersiz kaldığını göstermektedir. Atalarımızın çocukluğunun bir parçası olan kültürel oyunların modern toplumlarda aktarımının yetişkinler tarafından yapılamadığının görülmesi (Kovačević ve Opić, 2014), bu yetersizliği ortaya koymaktadır. Mevcut araştırmada ilgili alanyazına katkı sağlamak için Türkiye bağlamında okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunlara yönelik görüşleri belirlenmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunlara yönelik görüşlerinin ortaya konulmasıdır. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki araştırma soruları belirlenmiştir.

- 1.Okul Öncesi öğretmenlerinin bildiği kültürel oyunlar nelerdir?
- 2.Okul Öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunların okul öncesi eğitimde verilmesine yönelik görüşleri nelerdir?
- 3.Okul Öncesi öğretmenlerinin çocuklara kazandırdıkları kültürel oyunlar nelerdir?
- 4.Okul Öncesi öğretmenleri kültürel oyun etkinliklerini çocuk, program ve öğretmen açısından nasıl değerlendirmektedirler?

2. YÖNTEM

Bu bölümde, araştırmanın modeli, katılımcılar, verilerin toplanması ve analizi açıklanmıştır.

Araştırmanın Modeli

Araştırmada nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Nitel araştırma, araştırmaya katılan bireylerin çevresini, yaşadıkları deneyimleri veya durumları üzerinde algıların ve yorumların ortaya çıkarılması ile araştırmacıya daha esnek ve geniş veri toplamaya olanak sağlamaktadır (Creswell, 2007). Katılımcıların kültürel oyun kullanımı üzerine deneyimleri hakkında geniş bilgi elde edilmesi amacıyla gerçekleştirilen bu araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması desenine göre yapılandırılmıştır. Durum çalışması, bir sistemin nasıl çalıştığı ve işlediği yönünde bilginin toplandığı ve gerçek ortamda neler olduğuna bakılan bir modeldir (Subaşı, Okumuş, 2017). Daha az katılımcıyla gerçekleştirilen durum çalışmaları (Kaleli Yılmaz, 2015), görüşme, gözlem veya doküman incelemesi yapılarak elde edilen verilerin derinlemesine incelenmesini sağlamaktadır (Glesne, 2012). Bu araştırmada da kültürel oyunların okul öncesi eğitim ortamında kullanım durumu, okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinin derinlemesine incelenmesiyle ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Katılımcılar

Katılımcıların belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden kartopu örnekleme kullanılmıştır. Kartopu örnekleme, araştırılan konu hakkında en çok bilgiyi sağlayacak kişilere ulaşılması amacıyla kullanılmaktadır (Patton, 2014). Katılımcıların belirlenmesinde daha önce “Okul Öncesinde Kültürel Eğitim Modeli”nin (Bay ve Turan, 2019) geliştirildiği uygulama anaokulunda görevli olarak çalışan üç öğretmen kültürel oyunlar konusunda en çok bilgi sahibi olabilecek katılımcılar olarak belirlenmiş, daha sonra her yeni katılımcının önerileri doğrultusunda kartopu gibi büyüterek diğer katılımcılar belirlenmiştir. Araştırmaya Eskişehir ilinde devlet kurumlarında görev yapan 22 okul öncesi öğretmeni gönüllü olarak katılmıştır. Öğretmenlere yönelik demografik bilgiler aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 1. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Demografik Özellikleri

Özellik	Grup	f	%
Cinsiyet	Kadın	21	95.5%
	Erkek	1	4.5%
Yaş	21-30	4	18.2%
	31-40	12	54.5%
	41-50	6	27.3%
Mesleki Kıdem	1-5 yıl	1	4.5%
	6-10 yıl	5	22.7%
	11-20 yıl	14	63.6%
	21-30 yıl	2	9.1%
Okul Türü	Bağımsız Anaokulu	9	40.9%
	İlkokulda Anasınıfı	13	59.1%
Öğretmeni Olduğu Yaş Grubu	4 Yaş	3	13.6%
	5Yaş	19	86.4%

Tablo 1’e bakıldığında öğretmenlerden neredeyse tamamına yakınının kadın olduğu (95.5%), çoğunluğunun (54.5%) 31-40 yaş aralığında, olduğu, 11-20 yıl (63.6%) mesleki kıdeme sahip olduğu, ilkokul anasınıflarında (59.1%) görev yaptığı ve 5 yaş grubu (86.4%) çocuklara öğretmenlik yaptığı görülmektedir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Verilerin toplanmasında öğretmenlerin demografik bilgilerinin alındığı 5 kapalı uçlu ve kültürel oyunlara yönelik görüşlerinin alındığı yedi açık uçlu sorudan oluşan anket formu hazırlanmıştır. Anketlerde açık ve kapalı uçlu sorular birlikte sorulabilmektedir (Creswell, 2017). Açık uçlu sorular katılımcıların serbestçe cevap vermelerini sağlayarak araştırmacının beklentisi dışında konu hakkında daha ayrıntılı ve geniş cevaplar vermesine imkan sağlamaktadır (Büyüköztürk, 2005). Öğretmenlerin kültürel oyunlar hakkındaki görüşlerinin alınması amacıyla oluşturulan anket formu için iki alan uzmanından görüş alınmış ve görüşler doğrultusunda yeniden düzenlenmiştir. Uzman görüşleri doğrultusunda düzenlenen anket formu soruları aşağıda verilmiştir:

- Bildiğiniz kültürel oyunlar nelerdir?
- Kültürel oyunların okul öncesi eğitimde verilmesine yönelik düşünceleriniz nelerdir?
- Çocuklara etkinlik zaman diliminde oynattığınız kültürel oyunlar nelerdir?
- Kültürel oyunların etkinliklerle bütünleştirilmesine yönelik ne düşünüyorsunuz?
- Kültürel oyun etkinlik uygulamalarını çocuklar açısından nasıl değerlendirirsiniz?
- Kültürel oyun etkinlik uygulamalarını program açısından nasıl değerlendirirsiniz?
- Kültürel oyun etkinlik uygulamalarını öğretmen olarak kendi açınızdan nasıl değerlendirirsiniz?

Salgın nedeni ile katılımcılarla yüz yüze görüşme yapılamamış, çevrimiçi görüşme talep edilmiştir. Ancak salgın sürecinin olumsuz koşulları nedeniyle katılımcıların isteği üzerine öğretmenlerin görüşleri telefon ve e-posta ile elde edilmiştir (Creswell, 2017, s. 283-285). E-posta yolu ile açık uçlu sorular sorularak verilerin toplanması günümüzde giderek artan bir uygulamadır (Arthur, Waring, Coe ve Hedges, 2017). Yapılan araştırmada okul öncesi öğretmenlerine e-posta gönderilerek soruları cevaplamaları istenmiş, gerekli durumlarda da telefon ve e posta yoluyla açıklamalar yapılmıştır. 22 okul öncesi öğretmeninden e posta yolu ile veriler toplanmıştır. Elde edilen veriler elektronik ortamda yazılı doküman haline getirilmiş ve katılımcılara tekrar gönderilerek katılımcı teyidi sağlanmıştır.

Veriler araştırmanın alt amaçları doğrultusunda içerik ve betimsel analiz yöntemlerine göre analiz edilmiştir. İçerik analizinde, dokümanlardan elde edilen nitel araştırma verilerinin işlenmesi, verilerin kodlanması, temaların bulunması, kodların ve temaların düzenlenmesi, bulguların tanımlanması ve yorumlanması şeklinde dört aşama bulunmaktadır. (Yıldırım ve Şimşek, 2013) Veriler, araştırmacı ve diğer bir uzman tarafından ayrı ayrı kodlanmış, kodlamalar sonrasında temalara ulaşılmış, temalar düzenlenerek bulgular tanımlanmıştır. Öğretmenlerin bildikleri ve oynattıkları kültürel oyunları doğrudan ifade ettikleri araştırma sorularından elde edilen verilerin dışında, elde edilen 164 kodlamanın [Görüş Birliği / (Görüş Birliği + Görüş Ayrılığı)] (Miles ve Huberman, 2015) formülüne göre kodlayıcı güvenilirliğine bakılmış, 0,92 yüksek güvenilirlik katsayısı bulunmuştur.

Kodlamalardaki ayrılıklar tekrar gözden geçirilmiş ve kodlayıcılar arasında uzlaşma sağlanarak tek bir kodlama oluşturulmuştur. Betimsel analiz, ortaya çıkan temalara göre doğrudan alıntılara yer verilerek elde edilen verilerin yorumlanmasıdır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Analiz sürecinde betimsel analiz çerçevesine göre elde edilen veriler düzenlenmiş, alt araştırma sorularına göre veriler açıklanmış, bulgularda verilecek olan öğretmen ifadeleri belirlenmiş, açık ve anlaşılır bir ifade ile yorumlanmıştır.

3. BULGULAR VE TARTIŞMA

Araştırmanın amaçları doğrultusunda öğretmenlerin görüşlerinden elde edilen bulgular alt amaç sorularına göre bu bölümde verilmiş ve ilgili alan yazın doğrultusunda tartışılmıştır.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Bildikleri Kültürel Oyunlar

Türkiye’de Oğuz ve Ersoy (2005) tarafından 144 oyunun derlendiği geleneksel çocuk oyunları arşivi ve geniş bir saha araştırması ile “Türk Dünyası Çocuk Oyun ve Oyuncakları Projesi” (Bay ve Bay, 2020) kapsamında 82 oyunun derlendiği kültürel oyunlar arşivi dikkate alınmış ve öğretmenlerin ifade ettikleri oyunlar düzenlenmiştir. Öğretmenlerin söyledikleri tüm oyunların belirtilen kültürel oyun arşivinde yer alan oyunlar olduğu görülmüştür. Okul öncesi öğretmenlerine bildikleri kültürel oyunlar sorulmuş ve elde edilen veriler aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 2. Okul öncesi öğretmenlerinin bildikleri kültürel oyunlar

Öğretmenler	N	Bilinen Oyunlar
Ö1	8	aşık oyunu, yağ satarım bal satarım, 9 taş, aç kapıyı bezirgan başı, 5 taş, mendil kapmaca, seksek, körebe
Ö2	8	saklambaç, seksek, topaç çevirme, yağ satarım bal satarım, mendil kapmaca, köşe kapmaca, misket, sapan
Ö3	26	ip atlama, bezirgan başı, saklambaç, körebe, 5 taş, yakan top, ak törek gök törek (kim gerek), aşık oyunu, seksek, çelik çomak, ortada sıçan, yüzük saklama, deve cüce, elim sende, istop, kutu kutu pense, yağ satarım bal satarım, üç taş, köşe kapmaca, mendil kapmaca, çatlak patlak, yerden yüksek, misket, halat çekme, çuval yarışı, topaç
Ö4	18	saklambaç, körebe, çelik çomak, seksek, 9 taş, 3 taş, 5 taş, mangala, topaç, aşık oyunu, çuval yarışı, yumurta taşıma, yüzük saklamaca, ortada sıçan, mendil kapmaca, ip atlama, sapan oyunu, bezirgan başı
Ö5	9	körebe, saklambaç, yakan top, 9 taş, istop, seksek, ip atlama, sıcak soğuk, yerden yüksek
Ö6	12	3 taş, çelik çomak, körebe, seksek, misket, istop, aşık oyunu, yakan top, saklambaç, halat çekme, ip atlama, yerden yüksek
Ö7	13	çelik çomak, ebe davul zurna bir iki üç, misket, körebe, aşık, çember çevirmece, yağ satarım bal satarım, beş taş ,ip atlama, dokuz taş, üç taş, oniki taş, dokuz kiremit
Ö8	9	saklambaç, körebe, istop, köşe kapmaca, yakan top, yağ satarım, ip atlama, seksek, yerden yüksek

Ö9	8	kutu kutu pense, yağ satarım bal satarım, hımbıl, körebe, 9 taş, birdirbir, istop, aç kapıyı bezirgan başı
Ö10	8	alaylar(kim gerek), aç kapıyı bezirgan başı, hımbıl, çelik çomak, topaç, sapan, ip atlama, saklambaç
Ö11	9	körebe, beş taş, yüzük saklama, üç taş, saklambaç, yağ satarım bal satarım, körebe, birdirbir, ip atlama
Ö12	8	seksek, köşe kapmaca, el sende, bezirgan başı, yakan top, istop, körebe, misket
Ö13	15	çelik çomak, körebe, topaç çevirme, beş taş, çuval yarışı, yumurta taşıma, birdirbir, istop, saklambaç, çatlak patlak, ip atlama, bülbül kafeste, öt kuşum öt, yüzük saklama, seksek
Ö14	11	aşık, topaç, misket, birdirbir, bezirgan başı, çelik çomak, körebe, istop, çatlak-patlak, ip atlama, bülbül kafeste
Ö15	13	yakan top, istop, bezirgan başı, saklambaç, beş taş, elim sende, körebe, ip atlama, köşe kapmaca, yağ satarım bal satarım, mendil kapmaca, misket oyunu, yakalambaç
Ö16	9	seksek, körebe, saklambaç, dokuz taş, beş taş, aşık oyunu, ip atlama, mendil kapmaca, topaç
Ö17	9	saklambaç, renkli istop, yağ satarım bal satarım, misket, ortada sıçan, seksek, topaç, beş taş, köşe kapmaca
Ö18	8	seksek, beştaş, kutu kutu pense, çelik çomak, aşık, çember çevirme, ip atlama, mendil kapmaca
Ö19	8	yağ satarım bal satarım, çelik çomak, saklambaç, kutu kutu pense, körebe, misket, yakan top, bezirgan başı
Ö20	11	aşık oyunu, meşe oyunları, yağ satarım bal satarım, ebelemece, yakan top, beştaş, körebe, bezirgan başı, çatlak patlak, bülbül kafeste, eski minder,
Ö21	8	yağ satarım bal satarım, topaç çevirme, kurt ile kuzu, çelik çomak, sapan, mendil kapmaca, aşık, beştaş
Ö22	12	çömçeli gelin, çelik çomak, beştaş, bezirgan başı, yağ satarım bal satarım, yerden yüksek, körebe, istop, yakan top, seksek, ip atlama, saklambaç

Tablo 2'ye bakıldığında okul öncesi öğretmenlerinin 8 ile 26 arasında değişen farklı sayılarda kültürel oyunu bildiklerini söyledikleri görülmektedir. Öğretmenlerin 43 farklı kültürel oyun ismi söyledikleri ve en fazla tekrar eden oyunun ise 18 öğretmen tarafından söylenen körebe oyunu olduğu belirlenmiştir. Diğer oyunlar arasında öğretmenlerin yarısından fazlası tarafından söylenen kültürel oyunlar ise saklambaç, yağ satarım bal satarım, seksek, beştaş ve ip atlama oyunları olarak ortaya çıkmıştır. Öğretmenlerin yarısı ise bezirganbaşı, istop ve çelik çomak oyunlarını bildiklerini ifade etmiştir.

Türkiye ve Türk devletler üzerinde yapılan kültürel oyunlarla ilgili derleme çalışmalarına bakıldığında tespit edilen kültürel oyun sayılarının çok daha fazla olduğu görülmektedir (Arslan, 2017; Başal, 2010; Bay ve Bay, 2019a; Bay ve Bay, 2020, Oğuz ve Ersoy, 2005; Onur ve Güney, 2004). Bay

ve Bay'ın (2019b) 17 Türk ve akraba topluluklarında 40 yaş üstü 100 kişiyle görüşme yaptıkları saha araştırmasında görüşmelerde söylenen 396 kültürel oyunun 248'inin günümüzde oynanmadığı, sadece 48 oyunun çocuklar tarafından bilindiği belirtilmiştir. Yapılan araştırmada öğretmenlerin en az 8 en fazla 26 oyun adı ifade etmiş olmaları, Bay ve Bay'ın (2019b) araştırmasıyla ortaya konan ve günümüzde halihazırda oynandığı belirtilen 48 oyun, Bay ve Bay'ın (2020) derlediği arşivde yer alan 82 oyun ve Oğuz ve Ersoy (2005) tarafından derlenen 144 oyun göz önünde bulundurulduğunda kültürel oyunların tam olarak bilinmediği yönünde yorumlanabilir. Kültürel oyunların derlendiği birçok araştırmada kültürel oyunların unutulma tehlikesi altında olduğu belirtilmiştir (Artar, Onur ve Çelen, 2004; Başal, 2007; Bay ve Bay, 2019a; Bay ve Bay, 2019b; Esen, 2008; Kovačević ve Opić, 2014; Öz Pektaş, 2017). Bu durum değerlendirildiğinde kültürel oyunları çocuklara aktarması beklenen öğretmenlerin daha fazla kültürel oyun bilmeleri gerektiği düşünülmektedir. Okul öncesi öğretmenlerinin farklı sayılarda kültürel oyun isimleri söylemeleri, bazı öğretmenlerin de çok daha yüksek sayıda kültürel oyun ismi söylemeleri nedeniyle öğretmenlerin kendi aralarında da kültürel oyunları paylaşabileceği, bu sayede kültürel oyun bilgisinin artırılacağı öngörülmektedir. Ayrıca yetişkinlerin kültürel oyunları öğrenebileceği ve birbirine aktarabileceği Halk Eğitim Merkezlerinde kursların açılması (Özden Gürbüz, 2010), kültürel oyun şenliklerinin düzenlenmesi, atölye çalışmaları gibi uygulamalar kültürel oyunların olumlu etkileri hakkındaki bilgileri geliştirebilir ve çocuklara kültürel oyunlar oynama fırsatı sağlamaya teşvik edebilir (Bazaz vd., 2018).

Kültürel Oyunların Okul Öncesi Eğitimde Verilmesi

Okul öncesi öğretmenlere kültürel oyunların okul öncesinde verilmesine yönelik düşünceleri sorulmuş ve öğretmenlerin tamamı kültürel oyunların okul öncesi eğitimde verilmesi gerektiği üzerine görüş bildirmiştir. Okul öncesinde verilmesinin yanı sıra öğretmenlerin görüşlerinden beş tema ortaya çıktığı görülmüştür. Belirlenen temalar aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 3. Kültürel Oyunların Okul Öncesi Eğitimde Verilmesi

Temalar					
Kültürel Aktarım	Kültürel Kimlik	Kültürel Devamlılık	Gelişimi Destekleme	Ekran Önleme	bağımlılığını
f	f	f	f	f	
8	7	3	3	3	

Tablo 3'de öğretmenler kültürel oyunların okul öncesi eğitimde verilmesinin en fazla kültürel aktarımı ve kültürel kimlik kazanımını sağladığı yönde görüş bildirirken, kültürün devamlılığının sağlanması, çocuklardaki ekran bağımlılığının azaltılması ve çocukların gelişimlerinin desteklenmesi

amacıyla da verilmesine yönelik görüş bildirdikleri belirlenmiştir. Bazı öğretmenlerin görüşlerinden örnekler aşağıda verilmiştir.

Ö1: Kültür aktarımın nesilden nesile aktarımının ülke geleceği için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Günümüz çocukları daha küçük ailelerde ve evlerde vakit geçirdiği için kültürümüze ait birçok oyun gelenekten uzak kalmaktadır. Bu sebeple okul öncesi eğitim kurumlarında mutlaka kültürel etkinliklere yer verilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Ö3: Unutulmaya yüz tutmuş kültürel oyunlarımızın özellikle okul öncesi eğitimde verilmesi kültürümüzün devamı ve gelecek nesillere aktarılması için önemli olduğunu düşünüyorum. Kültürel oyunlar, küçük yaşta kültürel aktarımı sağlayarak hem kültürel mirası korumayı hem de çocukların topluma ait bir birey olma yolunda kültürüne uygun kimlik kazanımlarını sağlamaktadır.

Ö17: Okul öncesi eğitimde kesinlikle kültürel oyunlara yer verilmeli. Her geçen gün oyunlar online sistemde veya teknolojik ortamlarda daha çok yer almakta. Kültürel oyunların çocukları fiziksel anlamda daha aktif kıldığını bunun yanında zihinsel aktivitelerin de göz ardından edilmediğini gözlemliyorum. Ayrıca daha fazla grup oyunları içerdiği için sosyal gelişimlerini de desteklediğini düşünüyorum.

Ö20: Olumlu katkıları olacağına inanıyorum, zaten ne verdiğin değil veriş şeklin önemlidir. Doğru bir şekilde verilirse, hem kültürel değerlere sahip çıkılır, hem istenen kazanımlara ulaşılır.

Öğretmenlerin ifadelerinde kültürel oyunların okul öncesinde verilmesi, kültürün korunumu ve çocuklar üzerindeki etkisine dikkat çekildiği görülmektedir. Ayrıca bu görüşlerin dışında bir öğretmenin (Ö11), kültürel oyunları aileler de bildiği için uygulamada ve ailenin eğitime katılımının sağlanmasında kolaylık oluşturduğunu ifade ettiği görülmüştür. Çocukların teknoloji kullanımıyla birlikte bireysel oyunlara yöneldiği günümüzde (Sulistyaningtyas ve Fauzirah, 2019; Tuğrul vd., 2014), aile büyüklerinin çocukluk dönemlerinde oynadıkları oyunları çocuklarına öğretmenleri ve çocuklarıyla birlikte oyun oynamaları (Alabay ve Yağan Güder, 2018), kültürel oyunların aktarımında aileleri aktif kılan bir uygulama olarak görülebilir.

Her geçen gün çocuklar tarafından teknoloji kullanımının artış göstermesiyle birlikte çocukların kültürel oyunları oynamadığı (Akçay ve Özçebe, 2012; Alabay ve Yağan Güder, 2018; Öz Pektaş, 2017; Tuğrul vd., 2014; Sulistyaningtyas ve Fauzirah, 2019; Taheri ve Chahian, 2015) göz önünde bulundurulduğunda kültürel oyunların okul öncesinde verilmesi görüşünün ortaya çıkması olumlu olarak değerlendirilmektedir. Okul öncesi dönem kültürel kazanımın sağlanmasında kritik bir dönemdir (Bay ve Turan, 2019). Yapılan araştırmalar kültürel oyunların eğitim ortamlarında kazandırılmasının

gereğini vurgulamaktadır (Bay, 2018; Bay ve Bay, 2019a; Sağlam, 1997; Toksoy, 2010). Kültürel oyunlar, çocukların yaşadığı toplumun özelliklerine göre kişilik ve kimlik kazanmasını sağladığından (Başal, 2007; Özden Gürbüz, 2010; Taheri ve Chahian, 2015) okul öncesi dönem çocukların kültürel gelişimleri açısından büyük öneme sahiptir (Özdemir, 2015). Bu dönemde kültürel gelişimi sağlayan kültürel oyunların eğitimle verilmesi, kültürel aktarımının yapılabilmesi için gerekmektedir (Bay ve Bay, 2019b; Özden Gürbüz, 2016). Dolayısıyla kültürel oyunlar, çocukların Türk milletinin bir bireyi olarak kimlik kazanmasında oldukça önemlidir (Bay vd., 2015). Bu bağlamda okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunların verilmesini kültürel aktarım, kültürel kimlik ve kültürel devamlılık görüşleri ile desteklemiş olmaları, öğretmenlerin kültürel oyunların önemi üzerine farkındalık sahibi olduklarının bir göstergesi olarak düşünülebilir.

Ayrıca araştırmalarda kültürel oyunların kültürel gelişimin yanı sıra çocuğun diğer gelişim alanlarını da desteklediği ortaya konulmuştur (Bay ve Bay, 2019a; Bay ve Bay, 2020; Esen, 2008; Fırat, 2013; Kovačević ve Opić, 2014; Özden Gürbüz, 2016; Sulistyaningtyas ve Fauzirah, 2019; Taheri ve Chahian, 2015). Mevcut araştırmada öğretmenlerin kültürel oyunların çocukların gelişimini desteklediği yönündeki görüşü, kültürel oyunların gelişimsel öneminin anlaşılması açısından dikkate değerdir.

Etkinlik Zaman Diliminde Oynanan Kültürel Oyunlar

Okul öncesi öğretmenlerine çocuklara bildikleri hangi kültürel oyunları etkinliklerde oynattıkları sorulmuş ve öğretmenlerin çocuklara oynattığı kültürel oyunlar Tablo 4’de verilmiştir.

Tablo 4. Etkinlik zamanlarında oynanan kültürel oyunlar

Öğretmenler	N	Oynanan Oyunlar
Ö1	6	yağ satarım bal satarım, 9 taş, bezirgan başı, mendil kapmaca, seksek, körebe
Ö2	8	saklambaç, seksek, topaç çevirme, yağ satarım bal satarım, mendil kapmaca, köşe kapmaca, misket, sapan
Ö3	26	ip atlama, aç kapıyı bezirgan başı, saklambaç, körebe, beş taş, yakan top, ak törek gök törek, aşık oyunu, sek sek, çelik çomak, ortada sıçan, yüzük saklama, deve cüce, elim sende, istop, kutu kutu pense, yağ satarım bal satarım, üç taş, köşe kapmaca, mendil kapmaca, çatlak patlak, yerden yüksek, misket, halat çekme, çuval yarışı, topaç
Ö4	14	saklambaç, seksek, 9 taş, 3 taş, topaç, çuval yarışı, körebe, yumurta taşıma, yüzük saklamaca, ortada sıçan, mendil kapmaca, ip atlama, bezirgan başı, mangala
Ö5	9	körebe, saklambaç, yakar top, 9 taş, istop, seksek, ip atlama, sıcak soğuk, yerden yüksek
Ö6	10	3 taş, körebe, seksek, misket, istop, yakan top, saklambaç, halat çekme, ip atlama, yerden yüksek
Ö7	10	misket, ebe davul zurna bir iki üç, körebe, ip atlama, çember çevirmece, yağ satarım bal satarım, dokuz taş, üç taş, çelik çomak, beştaş

Ö8	9	saklambaç, körebe, istop, köşe kapmaca, yakan top, yağ satarım, ip atlama, seksek, yerden yüksek
Ö9	7	kutu kutu pense, yağ satarım bal satarım, körebe, 9 taş, istop, aç kapıyı bezirgan başı, hımbıl
Ö10	6	alaylar, aç kapıyı bezirgan başı, hımbıl, topaç, ip atlama, saklambaç
Ö11	6	körebe, yüzük saklama, saklambaç, yağ satarım bal satarım, körebe, ip atlama
Ö12	8	seksek, köşe kapmaca, el sende, bezirgan başı, yakan top, istop, körebe, misket
Ö13	13	körebe, topaç çevirme, bülbül kafeste, öt kuşum öt, yüzük saklama, çuval yarışı, yumurta boyama ve taşıma, saklambaç, çatlak patlak, ip atlama, istop, birdirbir, sek sek, istop
Ö14	8	topaç, misket, bezirgan başı, körebe, istop, çatlak-patlak, ip atlama, bülbül kafeste
Ö15	11	yakan top, istop, bezirgan başı, saklambaç, elim sende, körebe, ip atlama, köşe kapmaca, yağ satarım bal satarım, mendil kapmaca, yakalambaç
Ö16	6	seksek, körebe, saklambaç, ip atlama, mendil kapmaca, topaç
Ö17	9	saklambaç, renkli istop, yağ satarım bal satarım, misket, ortada sıçan, sek sek, topaç, beş taş, köşe kapmaca
Ö18	6	seksek, beştaş, kutu kutu pense, çember çevirme, ip atlama, mendil kapmaca
Ö19	8	yağ satarım bal satarım, çelik çomak, saklambaç, kutu kutu pense, körebe, misket, yakan top, bezirgan başı
Ö20	8	çatlak patlak, bülbül kafeste, eski minder, yağ satarım bal satarım, ebelemece, yakan top, körebe, bezirgan başı
Ö21	4	yal satarım bal satarım, topaç çevirme, kurt ile kuzu, mendil kapmaca
Ö22	9	bezirgan başı, yağ satarım bal satarım, yerden yüksek, körebe, saklambaç, istop, yakan top, seksek, ip atlama

Tablo 4 incelendiğinde 22 öğretmenin 4 ile 14 arasında değişen sayıda bildikleri kültürel oyunlardan bazılarını oynatmadıkları belirlenmiştir. Sadece bir öğretmenin bildiği 26 kültürel oyunun tamamını etkinliklerde oynattığını ifade ettiği görülmektedir. Diğer öğretmenlerin ise bildiklerini belirttikleri 10 kültürel oyunun oynattıkları oyunlar arasında yer almadığı görülmektedir. Bu oyunlar aşık (Ö1, Ö4, Ö6, Ö7, Ö14, Ö16, Ö18, Ö20, Ö21), beş taş (Ö1, Ö4, Ö11, Ö13, Ö15, Ö16, Ö20, Ö21, Ö22), çelik çomak (Ö4, Ö6, Ö10, Ö13, Ö14, Ö18, Ö21, Ö22), birdirbir (Ö9, Ö11, Ö14), sapan (Ö4, Ö10, Ö21), 9 taş (Ö16), 9 kiremit (Ö7), misket (Ö15), meşe oyunu (Ö20), çömçeli gelin (Ö22) oyunları olarak belirlenmiştir. .

Sulistyaningtyas ve Fauzirah (2019) kültürel oyunların okul öncesi eğitimde öğretmenler tarafından ne kadar yer verildiğine yönelik yaptıkları araştırmada öğretmenlerin %45'inin kültürel oyunlara nadiren yer verdiği ve öğretmenlerin sınırlı okuma kaynağı, bilinç, ortam ve zaman

yetersizlikleri nedenleri ile uygulama yapamadıklarını ifade ettikleri görülmüştür. Mevcut araştırmada da okul öncesi öğretmenlerinin bazı oyunlara etkinliklerle yer vermedikleri görülmüştür. Sulistyaningtyas ve Fauzirah araştırmalarında ortaya çıkan bu sonucu öğretmenlerin kültürel oyunların unutulmuş olabileceği varsayımına dayandırmıştır. Ancak mevcut araştırmada öğretmenler öncesinde bu oyunları bildiklerini söyledikleri için okul öncesi eğitimde bu oyunların nasıl verilebileceği yönündeki bilgi eksikliklerinden kaynaklı etkinliklerde yer vermedikleri düşünülmektedir. Bu bağlamda kültürel oyunların okul öncesinde nasıl verilebileceğine yönelik pedagojik bilginin geliştirilmesi kültürel oyunların daha geniş kapsamda verilmesine katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

Kültürel Oyunların Etkinliklerle Bütünleştirilmesi

Araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin tamamı kültürel oyunların diğer etkinliklerle bütünleştirilmesi yönünde olumlu düşünce belirtmiştir. Kültürel oyunların diğer etkinliklerle bütünleştirilmesine yönelik ortaya çıkan diğer temalar Tablo 5’de verilmiştir.

Tablo 5. Kültürel oyunların etkinliklerle bütünleştirilmesine yönelik görüşler

Temalar			
Kültürün devamlılığı	Kalıcı öğrenme	Kolay öğrenme	Gelişimi destekleme
f	f	f	f
6	6	5	5

Okul öncesi öğretmenlerin ifadelerinde kültürel oyunların diğer etkinliklerle bütünleştirilmesinin kolay ve kalıcı öğrenmeyi sağlayacağı, gelişimi destekleyeceği ve kültürün devamlılığını sağlayacağı görüşleri ortaya çıkarılmıştır. Bu görüşlerin yanı sıra Ö16’nın (*Aile katılımı bu anlamda kullanılabilir. Hatta dedeler ve nineler bu konuda daha derin bir kaynak olabilir.*) kültürel oyunların bütünleştirilmesinde aile katılımının sağlanabileceği ve dedelerle ninelerin de bu sürece dahil edilebileceği yönünde düşüncesini ifade ettiği görülmüştür. Geçmişte çoğunlukla akranlarından kültürel oyunları öğrenen çocuklar günümüzde bu oyunları ancak aile büyüklerinden öğrenebilmektedir (Lindberg, 2012). Dolayısıyla öğretmenin aile katılımı yolu ile ailelerden destek alınabileceği görüşü önem arz etmektedir.

Okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinden örnekler aşağıda verilmiştir.

Ö1: Kesinlikle günlük eğitim akışında farklı etkinlik türlerine yer verilerek olması gerektiğini düşünüyorum. Sanat, oyun , drama, Türkçe dil gibi. Bu sayede çocuklar daha iyi öğrenir.

Ö13: Kültürel oyunların bütünleştirilmesi önemli bir fırsat. Oyun çocukların hayatının her anında olmalı. Çocuklar sosyal ,duygusal, zihinsel ve fiziksel becerilerini oyun sayesinde geliştirirler. Biz yetişkinler özgürce sokakta koşup oynarken şimdi çocuklarımızı dört duvar arasına sıkıştırıyoruz.

Ö14: Kültürel oyunların etkinliklerle bütünleştirilmesinin şüphesiz kültür aktarımını sağlayacağını düşünüyorum. Neslimizin devamı olan çocukların bu kültürle büyüüp yetişmeleri, kendi kültürlerini unutmamaları ve onların da kendinden sonraki nesillere aktarmaları açısından çok önemli olduğu kanısındayım.

Ö17: Oyun zaten etkinlikleri renklendiren ve okul öncesi dönem çocuklarının dikkatini çekebilmek için her alanda bir kurtarıcıdır. Kültürel oyunlar da aynı şekilde. Bu oyunları bütünleştirerek öğrenme kolaylaştırılabilir.

Bay (2018), 38 farklı kültürel oyunu bir yıl süresince çocukların oynamasının sağlandığı araştırmada kültürel oyunlar bütünleştirilmiş etkinlikler yoluyla verilmiştir. Gözlem ve görüşmelerin yapıldığı araştırmanın sonucunda çocuklara kültürel oyun aktarımının yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bay'ın araştırması, mevcut araştırmada öğretmenlerin bütünleştirilmiş etkinliklerle kültürel oyunların verilmesi ve bu etkinliklerin kültürün devamlılığını sağlandığı yönündeki görüşlerini desteklemektedir. Okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunların bütünleştirilmiş etkinlikler yoluyla verilmesinin kültürün devamlılığını sağlamanın yanı sıra kalıcı, kolay öğrenmeyi ve çocukların gelişimini desteklemeyi sağlayacağı görüşleri, genel anlamda oyun etkinliklerinin eğitim üzerindeki olumlu etkileri ile doğrudan örtüşmektedir (Güneş, 2015).

Çocuklar, Program ve Öğretmen Açısından Kültürel Oyun Etkinlik Uygulamaları

Okul öncesi öğretmenleri kültürel oyunların çocuklar açısından etkilerine yönelik düşünceleri üzerine sekiz tema belirlenmiştir. Ortaya çıkan temalar aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 6. Çocuklar açısından kültürel oyun etkinlikleri uygulamaları

Temalar							
Eğlenceli	Gelişim Desteği	Kültürel kazanım	İlgi çekici	Sevilen	Kolay uygulanabilir	Mutluluk	Daha çok katılım
f	f	f	f	f	f	f	f
11	9	7	6	4	3	3	2

Tablo 6 incelendiğinde sekiz tema arasında öğretmenlerin en fazla vurguladığı düşüncenin kültürel oyunların çocuklar açısından eğlenceli olduğu görüşüdür. Kültürel oyunları oynayan çocukların bu oyunları eğlenceli bulduğu ve oynarken eğlendikleri görüşünün yanı sıra kültürel oyunların çocukların gelişimlerini destekleyen, kültürlerini kazanmalarını sağlayan, ilgilerini çeken, seyerek oynadıkları, mutlu oldukları ve daha çok katılım sağladıkları yönünde etkileri olduğu belirtilmiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinden örnekler aşağıda verilmiştir.

Ö4:Çağımız çocukları teknolojinin getirisiyle birlikte bu tip oyunlardan uzaklaşmış olsalar da sınıf içi uygulamalarda diğer oyunlara nazaran daha fazla odaklandıklarını ve keyif aldıklarını söyleyebilirim.

Ö9: Kültürel oyunlar anne-babanın, nine-dedenin kendi çocukluğu ile günümüz şartları arasında çocuklarının bağ kurmasını sağlar. Aynı zamanda bu oyunlar çocukların her yönden gelişmelerini sağlıyor.

Ö12: Kültürel oyunlarınızı unutulmasını engellemiş, gelecek nesillere aktarmış oluruz. Çocuklar oyunlarıyla kültürlerini öğrenirler.

Ö17: Günümüzde çocuklar daha çok bireysel veya online/teknolojik oyunlarla tanıştığı için kültürel oyunlarla tanışmaları eğitim ortamlarında ilgilerini çekmelerine sebep oluyor. Ayrıca daha önce bahsettiğim gibi sosyal, fiziksel, bilişsel, dil alanlarının gelişimine de destek oluyor.

Çocuklar için doğal ve kendiliğinden ortaya çıkan bir eylem olarak görülen oyunun (Kaya, 2018), çocuklar üzerindeki etkisini öğretmenlerin temalarda görüldüğü gibi olumlu tutum ve davranışlar üzerinden değerlendirdiği görülmektedir. Okul öncesinde kültürel oyunların oynatılarak çocukların değerlendirildiği Bay'ın (2018) araştırmasında çocukların kültürel oyunları eğlenceli bulduğu, seyerek oynadıkları ve oynanması kolay olduğu yönündeki görüşleri mevcut araştırmadaki öğretmen görüşlerinde ortaya çıkan temaları desteklemektedir. Bu bağlamda çocukların eğlenceli bulduğu ve sevdiği bu oyunlara daha fazla katılım sağlaması da beklenen bir durum olarak değerlendirilebilir. Oyunun etkili bir öğrenme aracı olmasının yanı sıra çocuğun bütün gelişim alanlarını desteklediği (Girmen, 2012; Kovačević ve Opić, 2014; Sulistyaningtyas ve Fauzirah, 2019) değerlendirildiğinde kültürel oyunlar bağlamında da öğretmenlerin çocuklar açısından “gelişim desteği” görüşleri ile örtüştüğü görülmektedir.

Kültürel oyun etkinliklerini program açısından katılımcıların tamamı olumlu olarak değerlendirmiştir. Olumlu değerlendirmelerle birlikte altı farklı temanın ortaya çıktığı görülmüştür. Belirlenen diğer temalar aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Tablo 7. Program açısından kültürel oyun etkinlik uygulamaları

Temalar						
Programda yer almalı	yer	Kazanımları destekler	Programı zenginleştirir	Çocuk merkezlidir	Yaratıcılığı destekler	Esnekliği sağlar
f		f	f	f	f	f
11		8	7	3	3	3

Araştırmaya katılan öğretmenlerin 11'inin kültürel oyunlara programda yer verilmesinin gereğini ifade etmelerinin yanı sıra kültürel oyunların kazanımları desteklediği, programı zenginleştiği, çocuk merkezli olmasını sağladığı, yaratıcılığı desteklediği ve programın esnekliğini sağladığı yönünde görüşlerinin olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerden bazılarının ifadeleri aşağıda verilmiştir.

Ö3: Etkinlikler açısından program çocuk merkezli olur, programdaki amaç ve kazanımların gerçekleşmesine olanak tanır, çocukların yaratıcılığını artırır.

Ö15: Bu oyunlarla programımızda yer alan kazanım ve göstergelerine ulaşabiliriz. Kültürel oyunlar çocuk merkezli ve genellikle hareketli olduğu için oyun etkinliğine çocuklar aktif katılım sağlarlar.

Ö16: Eğitim etkinliklerine dahil edilmesi gerektiği düşüncesindeyim. Türkiye Cumhuriyetinde görev yapan bir öğretmezseniz çocuklara kültürel değerlerimizi öğretmek ve korumak da boynumuzun borcu bence. Kültürel oyunlar programı daha da zenginleştirecektir.

Ö22: Program açısından uygulanabilir, esnek olmayı sağlayan, kolay uygulanabilir ve anlaşılabilir oyunlardır.

Araştırmada öğretmenlerin kendileri açısından kültürel oyunlara yönelik görüşleri çocuk, program ve öğretmen açısından bakıldığında son sacayağını oluşturmaktadır. Öğretmenlerin ifadelerinde kendilerine yönelik görüşlerinin beş tema altında toplandığı görülmektedir. Aşağıda ortaya çıkan temalar Tablo 8'de verilmiştir.

Tablo 8. Öğretmen açısından kültürel oyun etkinlik uygulamaları

Temalar				
Başarılı uygulayan	Severek uygulayan	Eğlenceli bulan	Kültürü aktaran	Eğitim almak isteyen
f	f	f	f	f
13	7	7	7	3

Öğretmenler kültürel oyun etkinliklerini uygulamada kendilerini başarılı uygulayıcı olarak görmenin yanı sıra severek uyguladıklarını, kendilerini kültürün aktarıcısı olarak gördüklerini, kültürel oyunları eğlenceli bulduklarını belirtmiştir. Bu görüşlerle birlikte üç öğretmenin farklı kültürel oyunların ve bu oyunları nasıl verebileceklerinin anlatıldığı eğitimlere ihtiyaç duyduklarını ifade ettikleri görülmüştür. Öğretmenlerden bazılarının ifadeleri aşağıda verilmiştir.

Ö2: Uygulama, öğretmenin kültürüne ecdadına sahip çıkma derece ve düzeyiyle doğru orantılıdır. Çocuklarımıza her konuda model olduğumuz için kültürel değerlerimize sahip çıkma konusunda da rol modeliz. Bunu bilerek, anlayarak, hissederek yaşantıya geçirmeliyiz. Kültürel oyunları en iyi şekilde uyguladığımı düşünüyorum.

Ö8: Kültürel oyunları çocuklara oynatmaktan çok zevk alıyorum ve çok eğleniyorum. İyi bildiğim oyunlarda çocuklara daha iyi rehberlik yapıyorum. Planımda mutlaka yer veriyorum. Bilmediğim oyunları da öğrenmeyi isterim.

Ö10: Çocuğun yaş grubu, yer, mekana göre ayarlanarak etkinliklerde kültürel oyunlara yer veriyorum. Bu konu ile ilgili daha da geniş çalışmalar yapılmasını seminerlerde ya da çeşitli çalışma programları ile daha bilmediğimiz oyunların öğretilerek sınıflarda etkin bir şekilde bu oyunların planda yer alması gerektiğini düşünüyorum

Ö14: Kültürel oyunlarımız çoğu çocuk tarafından artık bilinmiyor. Bizler öğretmenler olarak kültürümüzdeki bu oyunları öğrencilerimizle oynayarak onlara bu oyunları sevdirmeli ve unutulmalarını engellemeliyiz. Ben bu oyunları severek oynatıyorum ve çocukların kültürlerini öğrenmelerini sağlıyorum.

Okul öncesi öğretmenlerinin ifadelerinde kültürel oyunların çocuklar ve program açısından olumlu etkilerinin olduğu görülmektedir. Oyun, eğitim yoluyla kazandırılması hedeflenen pek çok davranışı içeriğinde barındırmasıyla önemli bir eğitimsel işleve sahiptir (Baker, 2018; Fırat, 2013). Eğitimsel işlev doğrultusunda ise öğretmenlerin çocuklarıyla birlikte oynamaları, eğlenmeleri önemli görülmektedir (Fırat, 2013). Araştırmada öğretmenlerin başarılı, severek ve eğlenerek uygulayan oldukları yönündeki görüşleri, etkili bir eğitim süreci açısından olumlu değerlendirilmektedir. Benzer şekilde Sulistyanningtyas ve Fauzirah (2019) araştırmalarında kültürel oyunları oynatma konusunda öğretmenlerin yetersizlikler olmasına rağmen motive oldukları sonucuna ulaşmıştır.

Oyunların eğitimsel işlevinin yanı sıra toplumun var olan gelenek görenek, müzik, inanç, giyim gibi pek çok kültürel unsurun taşıyıcılığını da yapıyor olması (Özden Gürbüz, 2016), öğretmenlerin kendilerini bir kültür aktarıcısı olarak görmelerinde önemli bir rol oynadığı düşünülmektedir. Ancak

kültürel oyunlar üzerine eğitim alma ihtiyacı duyan öğretmenlerin de olduğu görülmektedir. Bu ihtiyaç öğretmenlerin bildikleri oyun sayılarında da kendini göstermektedir. Benzer şekilde Baker (2018) kendi ülkesindeki öğretmenlerle yaptığı görüşmeler sonucunda okul öncesi öğretmenlerinin kültürün taşıyıcılığını yapan oyunlar hakkında yeterli bilgiye ve kültürel bakış açısına sahip olmadıkları ve öğretmen eğitimine ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşmıştır. Taylor ve Boyer (2020) okul öncesi öğretmenlerinin oyun temelli öğrenme becerilerini inceledikleri çalışmalarında öğretmenler, oyunun günlük eğitim programında oyunu nasıl ve ne zaman entegre edileceğini belirlemede zorluk yaşadıklarını belirtmiştir. Bu bağlamda okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunların özellikleri ve bu oyunların hangi etkinliklerle nasıl kazandırılabilceği üzerine eğitim almalarının sağlanması onların bilgi ve beceri düzeylerini arttıracaktır.

Bay ve Turan (2019), mevcut okul öncesi eğitim programında kültür aktarımının yetersiz olduğu görüşünden yola çıkarak kültürel eğitim modeli geliştirdikleri çalışmalarında kültürel oyunlarında içerisinde yer aldığı pek çok bütünleştirilmiş etkinlik üç yıl süresince uygulanmıştır. Modelin çıktıları değerlendirildiğinde bu kültürel etkinlik uygulamalarının çocuklar, okul öncesi eğitim programı ve öğretmenler üzerinde olumlu etkileri kapsamlı bir şekilde ortaya konulmuştur. Bu bağlamda Bay ve Turan tarafından yapılan bu çalışma öğretmenlerin kültürel oyunların çocuklar, program ve öğretmen üzerindeki etkileri üzerine görüşlerini desteklediği görülmektedir.

4. SONUÇ

Okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunlara yönelik görüşleri, kültürel oyunların önemi ve gereği üzerine eğitimcilere ve ailelere önemli bilgiler sunmaktadır. Elde edilen bulgular, çocukların kültürel oyunları okul öncesi eğitim sürecinde kazanmalarına yardımcı olacaktır. Öğretmenlerin kültürel oyunları biliyor olmaları, bu oyunların büyük bir kısmını oynatıyor olmaları ve bu oyunların diğer etkinliklerle bütünleştirilerek verilmesini pek çok olumlu yönüyle açıklamış olmaları, kültürel oyunların aktarımının okul öncesinde yapılabildiğini göstermektedir. Öğretmenlerin kültürel oyunların okul öncesinde verilmesini program, çocuk ve öğretmen açısından değerlendirmelerinde kültürel oyunları pozitif yönde olumladıkları görülmüştür. Ancak bazı öğretmenler daha fazla kültürel oyun bilirken bazılarının daha az kültürel oyun ifade etmeleri, söylenen bazı kültürel oyunların çocuklara oynatılan oyunlar arasında yer almaması, çoğunlukla öğretmenler kültürel oyunları uygulamada kendilerini başarılı olarak görseler de bazı öğretmenlerin eğitim alma ihtiyacını belirtmesi, kültürel oyunların aktarımı üzerine mevcut bilgilerin genişletilmesinin gereğini ortaya çıkarmaktadır.

5. ARAŞTIRMANIN SINIRLILIKLARI VE ÖNERİLER

Okul öncesi öğretmenlerinin kültürel oyunlara yönelik görüşlerinin incelendiği mevcut araştırma kültürel oyunların incelendiği araştırmaların kapsamını genişlettiği düşünülmektedir. Ancak araştırmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Araştırmada veriler Eskişehir ilinde görev yapan 22 okul öncesi okul öncesi öğretmeninden elde edilmiştir. Öğretmen sayısı arttığında yada öğretmenlerin çalıştığı bölge değiştiğinde kültürel oyunlara yönelik ortaya çıkan temalarda değişebilir. Ayrıca verilerin görüşme yöntemi ile toplandığı nitel bir araştırma yapılmıştır. Katılımcılardan elde edilen sonuçlar öğretmenlerinin okul öncesinde kültürel oyunlara yönelik görüşlerini temsil etmeyebilir. Bu nedenle daha geniş çalışma gruplarıyla karma yöntemlerin kullanıldığı başka araştırmalarla araştırma sonuçlarının desteklenmesi ve araştırmadan elde edilen bulguların doğrulanması önerilmektedir.

Araştırma sonucunda öğretmenlerin bildikleri kültürel oyunların sınırlı olduğu ve bu oyunların ise tamamını çocuklara oynatmadığı göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlere kültürel oyunlar ve bu oyunların çocuklara nasıl kazandırılabilmesine yönelik hizmet içi eğitim uygulamalarının yapılması da diğer bir öneri olarak sunulmaktadır. Öğretmenlerin bu konudaki bilgi düzeylerini arttırmanın bir diğer yolu da okul öncesi eğitim programında kültürel oyunlar ve bu oyunların kazandırılmasına yönelik düzenlemelerin yapılmasıdır.

Etik kurul kararı: Bu araştırmanın etik kurul kararı bulunmamaktadır.

6. KAYNAKÇA

- Adilbekova, E., Aday, E. (2015). Kazakistan'da dokuzkumalak Kütahya'da mangala (dokuztaş). I. Uluslararası Türk Dünyası Çocuk Oyun ve Oyuncakları Kurultayı 14-17 Mayıs 2015 (s 17-24). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, Türkiye.
- Akçay, D., Özcebe, H. (2012). Okul öncesi eğitim alan çocukların ve ailelerinin bilgisayar oyunu oynama alışkanlıklarının değerlendirilmesi. *Çocuk Dergisi*, 12(2), 66-71.
- Aksoy, H. (2014). Çocuk oyunlarının işlevleri: Sarıkeçili yörük çocuk oyunları. *Milli Folklor*, 26(101), 265-276.
- Alabay, E., Güder, Y. (2018). Changing face of plays: A comparative research of childhood plays of older adults and plays of today. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 237-259.
- Arslan, A. (2017). Geçmişten günümüze uzanan süreçte oyun ve oyuncaklardaki farklılaşmanın incelenmesi (Sivas ili örnekleme). *International e-Journal of Educational Studies (IEJES)*, 1(2), 69-87.
- Artar, M., Onur, B., Çelen, N. (2004). Çocuk oyunlarında üç kuşakta görülen değişimler: Kırsal kesimde bir araştırma. B. Onur ve N. Güney (Ed.). *Türkiye'de çocuk oyunları: araştırmalar*, içinde. (s. 124-130). Ankara: Kök Yayıncılık.
- Arthur, J., Waring, M., Coe, R., Hedges, L.V. (2017). *Eğitimde araştırma yöntemleri ve metodolojileri*. (Çev. Ed. Erözkan A. ve Büyüköksüz, E.). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Baker, F. S. (2018). Shaping pedagogical approaches to learning through play: A pathway to enriching culture and heritage in Abu Dhabi kindergartens. *Early Child Development and Care*, 188(2), 109-125.
- Başal, H. A. (2007). Geçmiş yıllarda Türkiye'de çocuklar tarafından oynanan çocuk oyunları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(2), 243-266.
- Başal, H. A. (2010). *Geçmişten günümüze Türkiye'de geleneksel çocuk oyunları*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Bay, D. N. (2018). Okul öncesi eğitimde bir kültür aktarımı: Milli oyunlar. *e-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 9(2), 82-104.
- Bay, D. N., Turan, S. (2019). *Okul öncesinde kültürel eğitim modeli*. Ankara: Nobel.
- Bay, D. N., Bay, Y. (2019a). Balkanlardaki çocuk oyunları. *Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 4(2), 200-223.
- Bay, D. N., Bay, Y. (2019b). Türk ve komşu topluluklarda kültürel çocuk oyunları. *Electronic Turkish Studies*, 14(7), 3631-3656.

- Bay, D. N. ve Bay, Y. (2020). Kültürel çocuk oyunları: Türk topluluklarında bir saha araştırması. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(70), 657-670.
- Bay, D. N., Turan, Bay, Y. (2015). Türk dünyasında çocuk oyunları: Bir saha çalışması. I. Uluslararası Türk Dünyası Çocuk Oyun ve Oyuncakları Kurultayı 14-17 Mayıs 2015 (s 175-185). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, Türkiye.
- Bay, D. N., Kocaoğlu, Bay, Y. (2015). Türk dünyasında aşık oyunları. I. Uluslararası Türk Dünyası Çocuk Oyun ve Oyuncakları Kurultayı 14-17 Mayıs 2015 (s 175-185). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, Türkiye.
- Bazaz, B. S., Yaghobi Hasankala, Q., Shojaee, A. A., Unesi, Z. (2018). The effects of traditional games on preschool children's social development and emotional intelligence: A two-group, pretest-posttest, randomized, controlled trial. *Modern Care Journal*, 15(1), 1-5.
- Büyüköztürk, Ş. (2005). Anket geliştirme. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3(2), 133-151. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/256394> adresinden alınmıştır.
- Corapci, F. (2008). The role of child temperament on Head Start preschoolers' social competence in the context of cumulative risk. *Journal of applied developmental psychology*, 29(1), 1-16.
- Creswell, J. W. (2017). *Eğitim araştırmaları nicel ve nitel araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve değerlendirilmesi* (H. Ekşi, Çev. Ed.). İstanbul: EDAM.
- Creswell, J. W. (2007). *Qualitative inquiry and research method: Choosing among five approaches*. California: SAGE Publications.
- Esen, M. A. (2008). Geleneksel çocuk oyunlarının eğitimsel değeri ve unutulmaya yüz tutmuş Ahıska oyunları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(2), 357-367.
- Fırat, H. (2013). Çocuk oyunları-eğitim ilişkisi: Bezirgân başı örneği. *Electronic Turkish Studies*, 8(13), 885-896.
- Glesne, C. (2012). *Nitel araştırmaya giriş*. (Çeviri Editörleri: A. Ersoy ve P. Yalçınoğlu). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Girmen, P. (2012). Eskişehir folklorunda çocuk oyunları ve bu oyunların yaşam becerisi kazandırmadaki rolü. *Milli Folklor*, 24(95), 263-273.
- Gökşen, C. (2014). Oyunların çocukların gelişimine katkıları ve Gaziantep çocuk oyunları. *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 52, 229-259.
- Güneş, F. (2015). Oyunla öğrenme yaklaşımı. *Electronic Turkish Studies*, 10(11), 773-786.
- İnan Kaya, G. (2018). Oyun, gelişim ve tarihsel olarak oyunun eğitimdeki yeri. *Ulusal Eğitim Akademisi Dergisi*, 2(1), 66-78.

- Lindberg, E. N. (2012). Çocuk oyunlarında iki kuşakta görülen değişim. *International Online Journal of Educational Sciences*, 4(2), 395-410.
- Kaleli Yılmaz, G. (2015). Durum çalışması. M. Metin (Ed.), *Kuramdan uygulamaya eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri* (ss. 261-285). Ankara: Pegem.
- Kovačević, T., & Opić, S. (2014). Contribution of traditional games to the quality of students' relations and frequency of students' socialization in primary education. *Croatian Journal of Education*, 16(1), 95-112.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (1973). *Milli eğitim temel kanunu*. Ankara: Resmi Gazete, Tarih: 24.6.1973 Sayı: 14574. 10/10/2021 tarihinde <https://tegm.meb.gov.tr/dosya/okuloncesi/ooproram.pdf> internet adresinden erişilmiştir.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2013). *Okul öncesi eğitimi programı*. Ankara. 10/08/2021 tarihinde <https://tegm.meb.gov.tr/dosya/okuloncesi/ooproram.pdf> internet adresinden erişilmiştir.
- Miles, M. B. & Huberman, A. M. (2015). *Nitel veri analizi* (S. Akbaba Altun & A. Ersoy, Çev. Ed.). Ankara: Pegem.
- Oğuz, Ö. ve Ersoy, P. (2005). *Türkiye'de 2004 yılında yaşayan geleneksel çocuk oyunları*. Ankara: Gazi Üniversitesi Türk Halkbilimi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları:4.
- Onur, B., & Güney, N. (2004). *Türkiye'de çocuk oyunları: Derlemeler*. Ankara: Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları.
- Öz Pektaş, H. (2017). Geleneksel çocuk oyunlarının modern eğitimde kullanılması. *Journal of International Social Research*, 10(49), 478-490.
- Özdemir, S. (2015). Kıbrıs'taki geleneksel çocuk oyunlarının kübik öğretim programı temelinde okul öncesi eğitim ve bilişsel gelişim kazanımlarıyla ilişkilendirilmesi. *Turkish Studies*, 10(11) 1217-1230.
- Özden Gürbüz, D. (2016). Geleneksel çocuk oyunları ve eğitimsel işlevleri: Emirdağ örneği. *Turkish Studies*, 11(14), 529-564.
- Özhan, M. (1997). Türkiye'de çocuk oyunları kültürü. Ankara: Feryal Matbaası.
- Sağlam, T. (1997). *Türk çocuk oyunlarında ritüel öğeler*. Çocuk Kültürü, I. Ulusal Çocuk Kültürü Kongresi Bildirileri, (s.416-441).
- Subaşı, M. ve Okumuş, K. (2017). Bir araştırma yöntemi olarak durum çalışması. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21(2), 419-426.
- Sulistyaningtyas, R. E., & Fauziah, P. Y. (2019, June). The Implementation of Traditional Games for Early Childhood Education. In *3rd International Conference on Current Issues in Education (ICCIE 2018)* (pp. 431-435). Atlantis Press.

- Patton, M. Q. (2014). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri*. M. Bütün ve S. B. Demir (Çev. Edt.). Ankara: Pegem.
- Taheri, L., & Chahian, G. (2015). Restoration of traditional children's play in Iranian nomadic societies (Case study of Kohgilouyeh and Boyer Ahmad). *Children*, 2(2), 211-227.
- Taylor, M. E., & Boyer, W. (2020). Play-based learning: Evidence-based research to improve children's learning experiences in the kindergarten classroom. *Early Childhood Education Journal*, 48(2), 127-133.
- Toksoy, A. C. (2010). Yarışma niteliği taşıyan geleneksel çocuk oyunları. *Çevrimiçi Tematik Türkoloji Dergisi*, 2(1), 205-220.
- Toktaş, H. A. (2015). Türk dünyasından çocuk oyunları örnekleri. I. Uluslararası Türk Dünyası Çocuk Oyun ve Oyuncakları Kurultayı 14-17 Mayıs 2015 (s 73-82). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, Türkiye.
- Tuğrul, B., Ertürk, H. G., Özen Altınkaynak, Ş., & Güneş, G. (2014). Oyunun üç kuşaktaki değişimi. *The Journal of Academic Social Science Studie*, 27, 1-16.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemi*. (8. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Abstract

Play, which is a way of discovering and getting to know the environment, nature, and oneself from the moment the child is born, is the most important tool for the child's learning and development. Thanks to the games they play, children also determine the appropriate role for them in terms of what kind of individual they will be in the future. Therefore, games have an undeniable power for societies. The type of game that provides the best use of this power is cultural games. Cultural games are seen as an important heritage that has survived from the past to the present and that contains the lifestyle, beliefs, and cultural values of the society it has and should be passed on to future generations. The transfer of cultural games is very important in terms of raising individuals in line with the needs and expectations of society. The most critical period in which this transfer can be made is the pre-school period. In the preschool period, children start to gain personality and identity. The most important outcome of the education process is that children who play cultural games gain a national personality and identity. In this context, the opinions of preschool teachers about cultural games will provide an understanding of the place of cultural games in preschool education. The aim of the study is to reveal the opinions of preschool teachers about cultural games.

The qualitative research method was used in the research. Preschool teachers' views on the use of cultural games have been studied in depth. In the determination of the participants, three teachers who worked in the practice kindergarten, where the cultural education model was developed before, were determined as the participants who could have the most knowledge about cultural games, and then the other participants were determined by growing like a snowball in line with the suggestions of each new participant. 22 preschool teachers working in state institutions in Eskişehir province voluntarily participated in the study. Demographic information for teachers is given in the table below. In the data collection, a questionnaire form consisting of 5 closed-ended questions and seven open-ended questions was prepared to get the teachers' demographic information and their opinions about cultural games. In the study, e-mails were sent to preschool teachers, who were asked to answer the questions, and when necessary, explanations were made by phone and e-mail. Data were collected from 22 preschool teachers via e-mail. The data obtained was transformed into written documents in an electronic environment and the participant confirmation was provided by sending it again to the participants. The data were analyzed according to the descriptive analysis method in line with the sub-purposes of the research.

As a result of the study, it is seen that preschool teachers say that they know different numbers of cultural games, ranging from 8 to 26. It was determined that the teachers named 43 different cultural games and the most repetitive game were the blindfold play sung by 18 teachers. Teachers stated that cultural games provided in pre-school education provided the most cultural transfer and cultural identity acquisition, while they also expressed their views on the purpose of ensuring the continuity of the culture, reducing screen addiction in children, and supporting the development of children. It was determined that the teachers did not play the 10 cultural games they said they knew. In the expressions of preschool teachers, it was revealed that the integration of cultural games with other activities will provide easy and permanent learning, support development, and ensure the continuity of the culture. Teachers stated that children who play cultural games find these games fun and have fun while playing

them, as well as the effects of cultural games that support children's development, enable them to gain their culture, attract their interest, play with love, be happy and participate more. It was determined that 11 of the teachers stated that cultural games should be included in the pre-school education program, as well as that cultural games support the acquisitions, enrich the program, ensure that it is child-centered, supports creativity, and provides flexibility of the program. Teachers stated that in addition to seeing themselves as successful practitioners in the application of cultural game activities, they love to apply them, see themselves as transmitters of culture, and find cultural games fun.